

предприятия:

5. Инновации должны быть защищены от конкурентов. Понимание что такое воспроизводимые и не воспроизводимые инновации и знание правил их комбинирования обеспечивают Вам возможность получить конкурентные преимущества на рынке. [1]

Процесс внедрения инноваций предполагает изменение деятельности предприятия по всем направлениям. Он включает такие этапы, как выявление недостатков в деятельности предприятия, диагностика инновационного развития предприятия, разработка модели инновационного управления предприятием, оценка эффекта от внедрения инноваций. Особое место занимает механизм совершенствования управления, поскольку именно с его помощью осуществляется связь теоретических разработок с реальным управлением предприятием. [5]

До сих пор остается не разработанным механизм оценки инновационного развития предприятий, использование которого могло бы дать четкую картину об инновационной деятельности предприятий в региональном разрезе или по конкретному виду экономической деятельности. Результаты такой оценки необходимы, предприятиям для разработки адекватных стратегий своего развития. [3]

Многие предприятия пытаются в том или ином виде осуществлять инновационную деятельность самостоятельно, через создаваемые специально для этого дочерние структуры или инновационные центры, призванные способствовать продвижению и использованию инновационной продукции.

Инновационное развитие предприятия необходимо точно также проектировать, как и любую систему. Необходимо не только определить задачи, стоящие перед предприятием, но и создать систему, обеспечивающую переход предприятия в это состояние, определить необходимые ресурсы, разработать бизнес-процессы инновационной деятельности. [4]

Литература

1. Кушлин В.И. Инновации: теории, механизм, государственное регулирование – М.: РАГС, 2005. 2-е.изд. - 825 с.
2. Іванишин В.В. Інноваційне забезпечення оновлення техніко-технологічної бази підприємств АПК / В. В. Іванишин // Економіка АПК. – 2010. - № 1. – С. 128-133.
3. Кінаш І. А. Диверсифікаційні засоби забезпечення стабільного розвитку переробних підприємств в умовах економічних трансформацій / Н. Кирич, І. Кінаш, О. Погайдак // Монографія. – Тернопіль: Тернопільський національний технічний університет ім. І. Пулюя, 2010. – 524 с.
4. Ю.В. Яковец. Эпохальные инновации XXI века. – М.: Экономика, 2004. – 448 с.

Ангеліна Власова

доцент,

Кременчуцький університет економіки,
інформаційних технологій і управління,
м. Кременчук

ПЕРСПЕКТИВА СТЕРТИХ КОРДОНІВ ПРОЖИВАННЯ НАСЕЛЕННЯ

Вперше за всю історію людства в 2010 році міського населення на Землі стало більше ніж сільського. За даними ООН 51,5% населення планети дали перевагу багатоповітрям у порівнянні з пасторальним пейзажем. За даними Держкомстату в Україні - 31,5 млн. мешканців проживають у містах, 14,4млн.- в селах. На початку ХХ

століття століття Україна була аграрною і в містах проживало 18% населення. Коли у 1926-1939 роках було взято курс на індустріалізацію народного господарства, за 13 років чисельність міського населення зросла у 2,4 рази. В наступні 30 років (1940-1970 рр.) чисельність міського населення в Україні зростала дещо нижчими темпами і все ж на кінець ХХст. складала близько 70% загальної чисельності населення. За кількістю великих міст, (з населенням понад 100 тис.) наша держава посідає одне з провідних місць серед країн світу, таких міст зараз — 61.

В Україні є 7 міст з населенням, яке перевищило або майже сягає мільйона осіб: Київ, Дніпропетровськ, Одеса, Донецьк, Харків, Запоріжжя та Кривий Ріг. Надзвичайно інтенсивний демографічний розвиток за останні 30 років був характерний для столиці України – Києва: населення зросло у 2,5 рази і досягло на 01.02.2011р. 2 млн 799 тисяч мешканців [1].

Фактично ріст міського населення відбувається також за рахунок формування більш-менш широких приміських зон і урбанізованих місцевостей. Умови життя населення в цих районах усе більше зближуються з умовами життя у великих містах, де розвиток соціальної сфери набуває все більшого розмаху.

Аналіз останніх 19 років становлення самостійної України показав, що в результаті злиденності, безробіття, зруйнованої економіки потік населення збільшився в сторону міст. Кожного року з карти України зникає кілька селищ. На межі зникнення більше 70 населених пунктів, в яких проживає менше 10 людей.

Випереджальний ріст міського й несільськогосподарського населення в порівнянні із сільським і сільськогосподарським - найбільш характерна риса сучасної урбанізації.

Збільшення міського населення - тенденція загальносвітова. За висновком Інституту демографії і соціальних досліджень НАН України, якщо в розвинених державах відток людей із села в місто зумовлений технічним прогресом і, як висновок, ростом продуктивності праці в агропромисловому комплексі, то в Україні все навпаки. Саме ця галузь має слабку технічну оснащеність, важку і малооплачувану працю, а якщо додати до цього нерозвиненість інфраструктури і непривабливі умови праці, стає зрозумілою тяга молоді у міста. Та відсутність робочих місць на заводах, фабриках в містах, руйнація потужного промислово – економічного сектора промисловості, умов для проживання обумовлюють безробіття тепер уже в містах і бажання повернутися ближче до природи, влаштуватися в сільській місцевості для проживання і при добре облаштованих дорогах працювати в місті весь час зростає. За повідомленням Держземагенства в останні роки структура користування землею стабілізувалася, привабливі для містобудівного освоєння землі зазнали урбанізації, таким чином підтверджується збільшення міського населення за рахунок переведення відповідної категорії землі з сільської у міську [2].

В економічно розвинутих країнах приймаються великі зусилля щодо урегулювання процесу урбанізації, управлінню ним. В цій роботі, яка нерідко здійснюється методом випробувань та помилок, беруть участь демографи, екологи, географи, економісти, соціологи, всі ті, хто не байдужий до майбутнього всього людства. Багато країн вже пережили реструктуризацію саме через економічну кризу, коли великі заводи, фабрики були реорганізовані в менші за розмірами, з меншими техніко-економічними показниками і відповідно меншою кількістю працюючих. Для міських виробництв характерним став розвиток соціальних послуг і пов'язана з цим зайнятість населення за новими професіями. Відповідно і заклади освіти переорієнтувалися на підготовку як робочих, так і спеціалістів нових напрямів.

На жаль, з основних ділових центрів зникають сучасні промислові галузі (наприклад ВПК –військово-промисловий комплекс), а залишаються традиційні, які в значній мірі базуються на ручній праці, що потребує досить високої кваліфікації. Ці особливості характерні для немасових, майже індивідуальних видів виробництва

(наприклад, при виготовленні невеликих партій сезонних виробів), що зближує їх з послугами, де знаходять своє застосування саме робочі руки. Таким чином, підтверджується тісний зв'язок між рівнем урбанізації країни і розвитку в ній сфери послуг. Економічний потенціал країни залежить від збільшення кількості робочих місць, а їх заповнення має відбутися за рахунок зменшення безробіття активного прошарку населення[3,4].

Наближається тенденція появи одного міського населення, а за створених нормальних умов проживання в сільській місцевості, якісних доріг забезпечується висока продуктивність на міських виробництвах за рахунок стертих кордонів.

Література

1. www.ukr-tur.narod.ru; www.refine.org.ua; www.rusnauka.com
2. forbes.by/.../urbanizatsiya-budushchee-stran-tretego-mira
3. www.id4.ru/.../ekonomika/urbanizaciya-naseleniya/
4. econ-referat.narod.ru/geal144.html

Наталья Волошинова

асистент кафедри,

Луганский национальный аграрный университет,

г. Луганск

НЕОБХОДИМОСТЬ И МЕТОДОЛОГИЧЕСКИЕ ПОДХОДЫ К КОМПЛЕКСНОЙ ОЦЕНКЕ РЕСУРСОВ ПРЕДПРИЯТИЯ

Необходимо отметить то, что при использовании ресурсов в производственном процессе слабо учитывается такой важный резерв повышения их эффективности, как рациональное сочетание ресурсных факторов между собой, во времени и пространстве. А ведь именно с оптимальным сочетанием их связаны все основные направления повышения эффективности ресурсного потенциала:

- в первую очередь, необходимо совершенствовать структуру самого ресурсного потенциала в хозяйствах в зависимости от направления специализации с целью приближения ее к оптимальной величине;
- во-вторых, нужно рассмотреть и оценить возможности организационных и технологических факторов при рациональном сочетании их в целях повышения эффективности производства;
- в-третьих, использовать потенциальные возможности увеличения объемов производства на сельскохозяйственных предприятиях за счет рационализации сочетания отраслей;
- в-четвертых, необходимо учитывать то, что оптимальный уровень сочетания ресурсных факторов изменчив, т.е. под воздействием научно-технического прогресса и интенсификации, а также возникновением взаимосвязанных новых факторов, нормативный уровень их количественно и качественно изменяется;
- в-пятых, в условиях рынка преобразование производственных отношений требует соответствующего сочетания организационно-экономических факторов. Повышение эффективности использования ресурсного потенциала в интегрированных предприятиях можно добиться лишь при рациональном сочетании экономических факторов (интересов) между товаропроизводителями, перерабатывающими и реализующими коллективами;
- в-шестых, необходимо не только выявить, но и оценить прогрессивные формы хозяйствования, адекватных объективным условиям производства и